

Андрій Безруков
Дніпропетровський національний університет залізничного
транспорту імені академіка Всеволода Лазаряна
м. Дніпро

НАЦІОНАЛЬНА СВОЄРІДНІСТЬ ПОЕЗІЙ АНГЛІЙСЬКИХ МЕТАФІЗИКІВ XVII СТ.

Грандіозність літературного процесу в Європі XVII ст. обумовлюється, насамперед, тими колізіями та переламними за своїм історичним значенням подіями, що мали місце на континенті. Іманентність процесів історичного й літературного розвитку епохи, яка і сьогодні займає невизначене положення в історико-культурному континуумі, постає потужним джерелом художньої образності для авторів тогочасся.

Одним із ключових елементів масштабного художнього процесу у Європі XVII ст. стала англійська «метафізична школа» на чолі з Джоном Донном, що останнім часом неодмінно привертає увагу філологічної науки. Багатюще поле для дослідження поетичної спадщини «школи», що розвивалася у руслі барокової творчості, відкривається при пильному вивченні специфічного світовідчуття, вкоріненого у поезіях метафізиків, серед яких особливо виділяють Джорджа Герберта, Френсіса Кверлза, Генрі Воена, Річарда Крешоу,

Ендрю Марвелла . Всі вони гостро переживали колізії і реалії свого часу, переносючи їх до власних творів, і надаючи тим самим потужного імпульсу розвитку національної літературної традиції.

Позначаючи добу бароко як історико-культурний феномен, дослідження якого вимагає неабиякої прискіпливості, необхідно враховувати, що визначення цілісності культури XVII ст. ставиться у тісний зв'язок із проблемою її історичного типу, типу художньої свідомості, особливостями світосприйняття епохи.

Парадигми англійської «школи метафізиків» яскраво визначали літературне обличчя першої половини XVII ст. В епоху культурної поляризації метафізична поезія стала конче необхідним засобом вираження новими поетами власного світобачення, що відіграло не останню роль у виокремленні елементів національної своєрідності у творчості поетів «школи».